

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. V.**, bývajúceho v K., proti žalovanému **STEEL TRANS, s.r.o.**, so sídlom v Košiciach, Adlerova 1, IČO: 31 674 160, zastúpenému JUDr. Miroslavom Kráľom, advokátom v Košiciach, Hraničná 12, **o zaplatenie 2 004,25 € istiny s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 16 C 2/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 14. júna 2012, sp.zn. 2 Co 337/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 14. júna 2012, sp.zn. 2 Co 337/2011 **z r u š u j e** a vec vracia na ďalšie konanie.

O d o v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 14. júna 2012, sp.zn. 2 Co 337/2011 odmietol ako neskoro podané v zmysle § 218 ods.1 písm. a/ O.s.p. odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 10. decembra 2010, č.k. 16 C 2/2010-78. Z pečiatky súdu bolo zrejmé, že k doručovaniu rozsudku súdu prvého stupňa došlo 21. januára 2011, posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol deň 5. februára 2011 a rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť dňa 6. februára 2011. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku dňa 3. novembra 2011, čo bolo približne 10 mesiacov po zákonom stanovenej odvolacej lehote.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Svoj mimoriadny opravný prostriedok odôvodnil s poukazom na vady konania podľa § 237 písm. a, d, f /O.s.p., ďalej namietal i tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ako aj z dôvodu, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Uviedol, že na základe uznesenia Okresného

súdu Košice I zo dňa 28. decembra 2010, sp.zn. 32R/3/2010, v právnej veci navrhovateľa STEEL TRANS s.r.o., Adlerova 1, 040 01 Košice, IČO: 31 674 160 o návrhu na povolenie reštrukturalizácie Okresný súd Košice I rozhodol o začatí reštrukturalizačného konania voči spoločnosti STEEL TRANS s.r.o. a uznesením sp.zn. 32R/3/2010 zo dňa 12. januára 2011 rozhodol o povolení reštrukturalizácie spoločnosti STEEL TRANS s.r.o. Na základe vyššie uvedeného a v súlade so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii č.7/2005 Z.z. (§ 118 ods. 4) sa súdne a rozhodcovské konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, sa povolením reštrukturalizácie prerušujú; tieto nároky možno uplatniť voči dlžníkovi len spôsobom podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4. V zmysle § 118 ods. 4 významným účinkom, ktorý v dôsledku povolenia reštrukturalizácie pristupuje k účinkom spojeným so začatím reštrukturalizačného konania, je prerušenie súdnych a rozhodcovských konaní o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou. Takýmito pohľadávkami sú všetky peňažné pohľadávky, ktoré vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania (t.j. aj pohľadávka, ktorá bola predmetom konania). Prerušenie súdnych a rozhodcovských konaní nastáva priamo zo zákona. Preto netreba o ich prerušení vydávať rozhodnutie – súd len ďalej nekoná. Prípadné rozhodnutia vydané v konaniach prerušených zo zákona potom nemajú právne účinky. Ide o nulitné (zdanlivé) konania. V zmysle § 111 ods. 1 O. s.p., ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Poukázal na to, že už v čase doručenia rozsudku súdu prvého stupňa bolo súdne konanie zo zákona prerušené, preto nemohla začať ani plynúť lehota na podanie odvolania, a táto ani nemohla márne uplynúť, ako uviedol odvolací súd vo svojom uznesení.

Žalobca sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V danej veci prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neprichádza do úvahy, lebo napadnuté nie je uznesenie uvedené v týchto ustanoveniach.

Dovolací súd ďalej skúmal (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), či dovolanie podané žalovaným nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 O.s.p. nie je relevantné tvrdenie dovolateľa o existencii vady uvedenej v tomto ustanovení, ale len zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto vade skutočne došlo.

Vady konania uvedené v § 237 písm. b/ e/ a g/ O.s.p. žalovaný nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť podaného dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľ namietal, že v danom prípade sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.).

Pod súdnou právomocou sa rozumie zákonom vymedzený okruh spoločenských vzťahov, ktoré je súd oprávnený riešiť. Nedostatok právomoci súdu sa považuje za neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá má ten dôsledok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť a vec postúpiť inému orgánu. Prípustnosť dovolania z dôvodu nedostatku právomoci súdu je daná, ak súd rozhodol vo veci, o ktorej mal inak rozhodnúť iný orgán.

Dovolateľ namietal, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnej aplikácii a interpretácii ustanovení zákona. Z určujúceho – obsahového – hľadiska (viď § 41 ods. 2 O.s.p.) nejde zo strany žalovaného o námietku existencie vady v zmysle § 237 písm. a/ O.s.p., ale o námietku inú (netýkajúcu sa právomoci súdov), ktorú dovolateľ uvádza vo väzbe na otázku zákonnosti a vecnej správnosti právnych záveru súdu (právneho posúdenia veci), na ktorých v danom prípade založil svoje rozhodnutie.

Vzhľadom na uvedené nie je opodstatnená námietka dovolateľa o existencii vady konania v zmysle § 237 písm. a/ O.s.p. Súd rozhodoval vo veci, ktorá patrí do jeho právomoci.

Takisto nie je dôvodná námietka dovolateľa, že v konaní došlo k vade, obsahovo napĺňajúcej ustanovenie § 237 písm. d/ O. s.p. , t.j. , že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo sa už začalo konanie. Pokiaľ odvolací súd rozhodoval o odmietnutí oneskorene podaného odvolania, táto skutočnosť sa dotýkala len predmetného konania, a nie v tomto smere konania o povolení reštrukturalizácie podľa osobitného zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý má svoje špecifické ustanovenia i procesného charakteru.

Dôvodnou je však dovolateľova námietka, že konanie odvolacieho súdu je zaťažené vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalovaný v dovolaní namietal, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť pred súdom konať. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., je nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O prípad odňatia možnosti odvolateľa pred súdom konať ide tiež vtedy, keď odvolací súd odmietne jeho odvolanie, i keď neboli dané procesné predpoklady pre tento postup (viď primerane R 23/1994).

So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalovaného odvolacím súdom vykazuje znaky procesného postupu odnímajúceho možnosť pred súdom konať.

Dovolateľ preukázal, že v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa, došlo k právnym následkom, ktoré predpokladá znenie § 118 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, t.j. na základe uznesenia súdu, ktorý reštrukturalizáciu (v danom prípade žalovaného) povolil, došlo zo zákona k prerušeniu všetkých konaní o pohľadávkach. Nesporne teda i o nároku, ktorý uplatnil proti žalovanému žalobcu titulom mzdových nárokov. Ďalším právnym následkom bolo, že prestali plynúť lehoty a to v danom prípade i lehota na podanie odvolania.

Keďže v danej veci došlo jednoznačne k prerušeniu plynutia lehôt, nesprávne odvolací súd vychádzal z toho, že odvolanie bolo podané oneskorene. Postup odvolacieho súdu nezodpovedal zákonu a viedol k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. februára 2015

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová